

loppuun suorittamista varten kaupunginvaltuusto kehotti kaupunginhallitusta merkitsemään v:n 1960 talousarvioehdotukseen 71 mmk:n lisämäärärahan (9. 9. 556 §).

Autokatsastuskonttorin siirtämistä koskevan vt Procopén ym. aloitteen johdosta kaupunginvaltuusto päätti myöntää yleisistä käyttövaroistaan 1.6 mmk autokatsastuskonttoria varten tarvittavan katoksen rakentamiseksi taloon Hernesaarencatu 10. Kaupunginhallitusta kehoitettiin huolehtimaan siitä, että katos rakennettaisiin vielä kertomusvuoden aikana ja että mainittu talo kunnostettaisiin autokatsastuskonttoria varten käyttämällä tarkoitukseen kiinteistöjen päälukon luvun Talosasto määrärahoja Korjaukset (3. 6. 450 §, 9. 9. 592 §).

S i i r t o l a p u u t a r h a t

Reimarlan siirtolapuutarhan perustamista koskevan päätöksen peruuttaminen. Koska oli todettu Reimarlan siirtolapuutarha-alueen maaperän olevan epäedullisen siirtolapuutarhaviiljelyksille ja koska ko. alueella oli puute pienteollisuus- javarastotonteista, kaupunginvaltuusto päätti peruuttaa Reimarlan siirtolapuutarhan perustamisesta v. 1951 (ks. s. 80) tekemänsä päätöksen (11. 3. 203 §).

10. Yleisiä töitä koskevat asiat

Suomen Tehdas- ja Asuinrakennus Oy:n konkurssin aiheuttamat toimenpiteet, ks. s. 5.

Yleisten töiden lautakunnan ja satamalautakunnan johtosääntöjen tarkistamista koskevassa vt Kivelän aloitteessa oli todettu, että rakennusvirasto ja satamarakennusosasto olivat eräissä tapauksissa ryhtyneet suorittamaan suuria, kymmeneen miljooniin markkoihin nousevia töitä, ilman että työn suoritusta koskeva asia oli jätetty lautakunnan harkittavaksi, joka olisi voinut ratkaista olisiko kaupungille ollut edullisempaa pyytää töistä urakkatarjouksia ja siten ehkä teettää työ halvemmalla kuin kaupungin omilla voimilla. Kun mainitut toimenpiteet olivat mahdollisia lautakuntien puutteellisten johtosääntöjen vuoksi, oli aloitteentekijä ehdottanut niiden kiireellistä korjaamista. Yleisten töiden lautakunta oli ollut sitä mieltä, että aloitteen ei tulisi antaa aiheutta toimenpiteisiin mm. niiden vaikeuksien vuoksi, joita sen toteuttaminen aiheuttaisi viraston eri osastojen työjärjestelylle. Lautakunnan vähemmistö oli kannattanut kaupungininsinöörin antamaa lausuntoa, jonka mukaan katurakennusosaston töitä oli jouduttu suunnittelutyövoiman puutteen vuoksi ja töiden kiireellisyyden takia tekemään viimeistelemättömien suunnitelmien perusteella, jollaisia ei voitu käyttää urakkatarjouksia pyydettyäessä. Koska katurakennusosasto tarkkaan tunsii olosuhteet ja sillä oli mahdollisuus pitää kiinteää yhteyttä kaupungin muihin viranomaisiin, voitiin työt suorittaa ilman yksityiskohtaisia työsuunnitelmia, jollaisina niitä ei voitu antaa ulkopuolisen suoritettavaksi. Talorakennusosastolla oli viime aikoina päästy siihen, että työselitykset olivat valmiina ennen töiden aloittamista. Töitten aloittamisen kiireellisyyden vuoksi ei kuitenkaan yksityiskohtaisia työselityksiä aina voitu valmistaa eikä tällaisia töitä siis myöskään voida antaa ulkopuolisten hoidettavaksi. Puisto-osaston työt, paitsi varsinaisia istutus-

töitä, voitiin yleensä antaa ulkopuolisen urakoitsijan hoidettavaksi. Voidakseen suorittaa töittensä järjestelyn, tulisi rakennustöistä huolehtivien osastojen hyvissä ajoin saada tieto niistä töistä, jotka oli tarkoitus suorittaa kaupungin omalla työvoimalla. Kaupungininsinöörin mielestä olisi talorakennusosaston saatava päättää kaikkien kunnossapito- ja korjaustöiden suorittamisesta peruskorjauksia lukuun ottamatta, katurakennusosaston olisi vastaavasti saatava päättää kunnossapitöiden suorittamisesta ja puisto-osaston osastopäällikön olisi saatava päättää alle 5 mm:n suuruisten töiden suorittamisesta kaupungin omalla työvoimalla. Lautakunnan ratkaistavaksi jäävistä töistä olisi päätettävä niin ajoissa, että ao. osasto saisi riittävän aikaisin tietää, mitkä työt annettaisiin ulkopuolisen urakoitsijan teetettäväksi. Satamalautakunta oli periaatteessa puoltanut aloitteentekijän ehdotusta sekä esittänyt että aloite annettaisiin ratkaisuvallan uudelleen järjestämistä tutkivalle toimikunnalle kiireellisenä asiana lähemmin tutkittavaksi ja selvitettäväksi. Mainittu toimikunta oli ilmoittanut aikanaan tekevänsä ehdotuksen yleisten töiden lautakunnan ja rakennusviraston johtosääntöjen tarkistamisesta kokonaisuudessaan, mutta puoltanut lautakunnan johtosäännön 6 §:n 10) kohdan tarkistamista jo nyt siten, että siihen sisällytettäisiin kaupungininsinööriä koskeva sanonta. Toimikunnan mielestä olisi lautakunnan ja osastopäälliköiden päätäntävalta järjestettävä siten, että määrättäisiin jonkinlainen väliporras, joka päättäisi urakoista ja hankinnoista laajemmissa puitteissa kuin osastopäälliköt. Jos toimivaltasuhteita muutetaan, tulisi lautakunnalla ainakin olla tilaisuus harkita, miten pääomamäärärahoilla teetettävät talorakennustyöt olisi edullisinta suorituttaa. Mainituista töistä päätettäessä olisi myös otettava huomioon työllisyysnäkökohdat ja se, että kaupungin omille työntekijöille varattaisiin riittävästi töitä. Katu- ja viemäritöihin voitiin toimikunnan mielestä soveltaa pääpiirteiltään samaa menettelyä kuin talorakennustöihin. Puisto- ja puhtaanapito-osaston töiden suhteen toimikunta oli puoltanut käytettäväksi entistä menettelyä. Edelleen toimikunta oli puoltanut satamalautakunnan johtosäännön muuttamista samojen periaatteiden mukaisesti kuin yleisten töiden lautakunnan johtosäännön muuttamisessa oli käytetty. Kaupunginhallitus oli puoltanut toimikunnan esitystä. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa ja täydentää yleisten töiden lautakunnan, rakennusviraston, satamalautakunnan ja satamalaitoksen johtosääntöjä siten, että yleisten töiden lautakunnan johtosäännön 6 §:ään lisättäisiin uusi 10) ja 11) kohta ja samalla muutettaisiin entinen 10) kohta; rakennusviraston johtosäännön 1 §:n 2 momenttiin päätettiin lisätä uusi 8) kohta, 9 §:ään uusi 7—9) kohta ja 16 §:ään uusi 7 ja 8) kohta; satamalautakunnan johtosäännön 2 §:ään päätettiin lisätä uusi 13) kohta ja muuttaa entinen 13) kohta; satamalaitoksen johtosäännön 1 §:n 2 momenttiin päätettiin lisätä uusi 8) kohta ja 30 §:ään lisätä uusi 11 ja 12) kohta. Numerointiin päätettiin tehdä uusien kohtien lisäämisestä aiheutunut muutos (14. 1. 56 §, kunn. as. kok. n:o 1 ja 2).

Rakennustöiden kiirehtimisestä ja niiden suorittamisesta mahdollisimman laajassa mitassa kaupungin omina töinä olivat vt Vanhanen ym. tehneet välikysymyksen, jossa huomautettiin kaupungin edellä selostetun päätöksen huolestuttavan kaupungin työnjohtajia ja työntekijöitä, jotka olivat tulkinneet johtosääntöjen muuttamisen siten, että kaupungin töitä entistä enemmän annettaisiin yksityisten suoritettavaksi, josta taas olisi luonnollisena seurauksena kaupungin vakinaisten työntekijäin vähentäminen. Vaikka välikysymysentekijät eivät vastustaneetkaan lauta-

kuntien päättäväisyyden laajentamista, pitäisi sen heidän mielestään tapahtua kehittämällä samalla kaupungin töiden suunnitelmallisuutta siten, että työt yleensä pyritäisiin suorittamaan kaupungin omilla työntekijävoimilla. Edelleen olivat välikysymysentekijät viitanneet niihin moniin urakoitsijoiden tekemiin vararikkoihin, joiden takia kaupunki oli joutunut kärsimään taloudellisia menetyksiä. Samalla he olivat tiedustelleet mihin toimenpiteisiin kaupunginhallitus oli ryhtynyt tai aikoi ryhtyä, jotta mahdollisimman laajassa mitassa saataisiin käyntiin ne työt, joita varten kertomusvuoden talousarviossa oli myönnetty määrärahoja, sekä mihin toimenpiteisiin kaupunginhallitus aikoi ryhtyä, jotta rakennustöiden aloittaminen ja niiden suorittaminen ei viivästyisi tarvittavien piirustusten ja työsuunnitelmien hitaan valmistumisen johdosta ja jotta rakennustyöt voitaisiin tehdä mikäli mahdollista kaupungin omina töinä. Kaupunginhallitus oli huomauttanut, ettei se katsonut voivansa puuttua välikysymyksen siihen puoleen, joka koski kaupunginvaltuuston vt Kivelän aloitteen johdosta tekemää päätöstä yleisten töiden lautakunnan ja satamalautakunnan johtosääntöjen tarkistamisesta. Lisäksi kaupunginhallitus oli huomauttanut, ettei töitä, joita varten talousarvioon oli merkitty määrärahat, voitu samanaikaisesti heti vuoden alussa panna käyntiin, koska jo lainkin mukaan oli huomioitava myös työllisyysnäkökohdat ja järjestettävä työt mahdollisimman tasaisesti eri vuodenaikoina suoritettavaksi. Suunnittelutyön nopeuttamista koskevan kysymyksen osalta kaupunginhallitus oli viitannut useihin eri aloitteisiin, joiden yhteydessä käydyissä keskusteluissa oli todettu olevan puutetta suunnittelevalta työvoimasta. Tilanteen parantamiseksi oli ko. töitä annettu ulkopuolisten suoritettavaksi ja oli rakennusvirastoon myös palkattu työsuhteessa olevaa suunnittelutyövoimaa. Yleisten töiden lautakunnan toimivaltaan kuului ratkaista, miten suuri osa talorakennuksista oli suoritettava kaupungin omalla työvoimalla. Lopuksi kaupunginhallitus oli ilmoittanut, että v:n 1958 syksyn jälkeen talorakennusosasto ei ollut antanut ainoatakaan talorakennustyötä urakalla ulkopuolisten suoritettavaksi. Lisäksi oli yleisten töiden lautakunta em. kaupunginvaltuuston päätöksen täytäntöönpanemisen jälkeen päättänyt talorakennusosaston työllisyys-tilanteen huomioiden ottaa antaa pääpiirustusten hyväksymisen yhteydessä toistaiseksi esitetyt uudet talorakennukset rakennettaviksi kaupungin omalla työvoimalla. Vastaus välikysymykseen merkittiin tiedoksi (11. 3. 228 §).

Eräiden saatavien poistaminen tileistä. Yleisten töiden pääluokan luvun Erinäiset menot tilillä Poistot ja palautukset, kaupunginhallituksen käytettäväksi, olevaa siirtomäärärahaa päätettiin ylittää enintään 4.55 mmk eräiden puhtaanapito-osaston ja tiliosaston saatavien poistamiseksi tileistä. Poistettaviin saataviin kuului mm. 4 005 983 mk sen puolustusministeriön ja kaupungin kesken v. 1958 (ks. s. 44) tehdyn sopimuksen nojalla, jonka mukaan kaupunki oli luopunut valtiolle esittämästään Korkeavuorenkadun-Erottajan kalliosuojan suojatilan n:o 3 louhimis- ja rakentamiskustannuksia koskevasta korvausvaatimuksesta (11. 3. 209 §).

Työmaiden sähköasennuskustannukset. Sähkölaitos oli eri virastoille ja laitoksille ilmoittanut, että kaikki tilapäiset työmaajohdot ja niihin liittyvät laitteet oli 1. 1. lukien rakennettava Sähkötarkastuslaitoksen tiedonannon n:o 101/1957 mukaisesti. Työturvallisuussyistä oli rakennusviraston työmailla ryhdytty asentamaan uusia laitteita jo v. 1958. Tarkoitukseen oli käytetty työmäärärahoja. Koska laitteet kuuluivat kalustoon, jota käytettiin useilla eri työmailla, olisi hankintakustan-

nukset suoritettava kaluston hankintamäärärahoista. Kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan ylittämään lukuun Hankinnat ja varasto kuuluvia määrärahojaan Työkalujen ja kaluston osto, kunnossapito ym. enintään 30.5 mmk:lla (25. 3. 262 §).

Lauttasaaren katujen ja viemärien rakennuskustannusten osittelua koskeva korkeimman hallinto-oikeuden päätös. Sisäasiainministeriö oli v. 1957 (ks. s. 92) vahvistanut kaupunginvaltuuston Lauttasaaren katujen ja viemärien osittelua koskevat päätökset ja samalla hylännyt päätöksiä koskevat valitukset. Eräät Lauttasaaren asukkaat olivat valittaneet ministeriön päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen, joka ei ottanut toisia valituksia tutkittavakseen ja hylkäsi toiset valitukset. Merkittiin tiedoksi (14. 1. 25 §).

Uuden tielainsäädännön kaupungille aiheuttamat toimenpiteet. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti,

1) että kaupunki suostuu kokeilumielessä tienpitäjänä huolehtimaan Malmin—Siltamäen maantien (osa Latokartanontiestä—Kirkonkyläntie) kunnossapidosta 1. 1. 1960—31. 12. 1961 välisenä aikana ja että päätöksestä ilmoitetaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle,

2) että kaupunginvaltuusto hyväksyy omasta puolestaan ehdotettaviksi paikallisteiksi uuden tielainsäädännön kaupungille aiheuttamia toimenpiteitä selvittämään asetetun komitean mietinnön liitteessä 2 luetellut ja kiinteistöviraston kaupunkimittausosaston karttaan 3048 merkityt tiet n:ot 220, 222, 285 (osa), 224, 224 A, 226, 335 (osa), 336 (osa), 236, 251, 355, 356 (osa), 83, 84 (osa), 86, 101 (osa), 213 (osa), 388, 165 (osa), 400, 401, 394 (osa), 205, 230, 231, 232, 233, 234, 242, 403, 416, 436, 437, 459, 463, 40, 49, 107, 110, 135, 136, 143 (osa), 219, 221, 237, 243, 250 (osa), 1, 5, 133, 253, 255 (osa), 267, 269 (osa), 271, 272 (osa), 277, 278, 424, 136 A, 221 A, 251 A, 277 A, 320 A, 380, 425, 435, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473 ja 474,

3) että kaupunki suostuu kokeilumielessä tienpitäjänä huolehtimaan seuraavien paikallisteiden kunnossapidosta kahden vuoden ajan kunkin tien paikallistieksi muuttumisaikakohdasta lukien: Kenttätie (n:o 40), Turkhaudantie ja osa Traktori-tiestä (n:o 49), osa Karhusuontiestä, Kolmenmäentiestä ja Eskolantiestä (n:o 226), osa Karhusuontiestä (n:o 335), osa Uimarannantiestä (n:o 336), osa Pukinmäentiestä (n:ot 224 ja 224 A) sekä Käskynhaltijantie (n:o 470),

4) että edellä 2) ponnassa mainittu ehdotus ja sen perusteena oleva komitean laadittama selvitys pidetään yhden kuukauden ajan yleisesti nähtävänä sääde-tyllä tavalla mahdollisten muistutusten tekemistä varten,

5) että kaupunginhallitus valtuutetaan, mikäli muistutuksia ei tehdä, lähettämään 2) ponnassa mainittu ehdotus paikallisteiksi määrättävistä teistä ja ehdotuk-sen perusteena oleva selvitys sekä ilmoitus 3) ponnassa kohdalla tehdystä päätöksestä Uudenmaan lääninhallitukselle yleisistä teistä annetun lain voimaantulolain 5 §:ssä mainittua jatkokäsittelyä varten sekä

6) että yleisten töiden lautakunta määrätään toistaiseksi hoitamaan yleisistä teistä annetun lain mukaan tielautakunnalle kuuluvat tehtävät (18. 11. 774 §, khn mtö n:o 26).

Uuden tielainsäädännön toimeenpanon valmisteluun liittyvää maanteiden jatkojen katselmusta koskeva lausunto. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt kaupungin-

valtuustolta yleisistä teistä annetun lain voimaannpanosta annetun lain 7 §:n edellyttämää lausuntoa sanotun lain mukaisesta tie- ja vesirakennushallituksen Uudenmaan piirin piiri-insinöörin määräyksestä toimitetusta maanteiden jatkojen katselmuksesta kaupungin alueella. Lausunnon yhteydessä olisi samalla ilmoitettava, olisiko kaupunki halukas ottamaan sen alueella olevat maantiet joko kokonaan tai osittain yleisistä teistä annetun lain 2. luvun mukaisena tienpitäjänä kunnossapitääkseen. Kaupunginvaltuusto päätti antaa asiasta tie- ja vesirakennushallitukselle yleisten töiden lautakunnan ja kiinteistölautakunnan ehdotuksen mukaisen lausunnon. Samalla päätettiin ilmoittaa, että kaupunki kussakin tapauksessa erikseen harkitsisi teitä varten tarpeellisten maa-alueiden luovuttamisen valtion käyttöön kaupungin alueelta sekä että kaupunki ryhtyisi toimenpiteisiin sellaisten asemakaavanmuutosten aikaansaamiseksi, että maantiejatkat suoja-alueineen erotettaisiin rakennuslain mukaisiksi liikennealueiksi (18. 11. 775 §).

Helsingin pääsisäätuloteiden suuntien hyväksyminen ja ko. teitä koskevien suunnitelmien laatiminen. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä Helsingin pääsisäätuloteihin kuuluvan Tarvontien, Nurmijärventien ja Lahden tien suunnat asemakaavaosaston 9. 2. päivättyjen piirustusten mukaisesti käytettäväksi ko. teiden yksityiskohtaisen suunnittelun pohjana. Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että näiden pääsisäätuloteiden suunnitelmat saatiin laatia kaupungin toimesta ja kustannuksella (25. 3. 261 §).

Lausunnon antaminen Helsingin-Lahden valtatie rakentamista kaupungin alueella ja ko. rakentamisesta aiheutuvia yleisten ja yksityisten teiden järjestelyä koskevasta suunnitelmasta. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt em. asiasta kaupunginvaltuuston lausunnon ja kehottanut kaupunkia varaamaan niille, joiden oikeutta ja etua suunnitelma koskee, tilaisuuden muistutuksen tekemiseen. Edelleen olisi kaupungin annettava sitoumus tiealueelle mahdollisesti sattuvan asemakaavan muuttamiseksi suunnitelman mukaisesti rakennuslain 36 §:n 5 momentin edellyttämällä tavalla. Samaten olisi kaupungin annettava lausunto ehdotuksesta, että valtatiehen ei saa liittää yksityistä tietä ilman lääninhallituksen lupaa lukuun ottamatta ns. Vartiokylän tietä rakentamissuunnitelman paalulla 27 + 20, joka katkaistaisiin ns. rengastien rakentamisen jälkeen. Ns. Mellunkyläntie sekä muut valtatiehen liittyvät yksityiset tiet katkaistaisiin välittömästi. Yleisten töiden lautakunnalla ei ollut ollut huomauttamista suunnitelman suhteen. Lautakunta oli myös puoltanut yksityisten teiden katkaisemisjärjestelyjä ja yksityisten teiden liittämistä koskevaa ehdotusta. Suunnitelmaa vastaan oli tehty eräitä muistutuksia, joiden ei lautakunnan mielestä pitänyt antaa aihetta toimenpiteisiin. Myöskin kiinteistölautakunta oli puoltanut esitettyä suunnitelmaa. Kaupunginvaltuusto päätti ilmoittaa tie- ja vesirakennushallitukselle annettavassa lausunnossaan yhtyvänsä em. lautakuntien antamiin lausuntoihin (23. 9. 629 §).

Helsingin—Hämeenlinnan valtatie risteyksiä ja liittymiä sekä paikallis- ja yksityisten järjestelyjä koskeva suunnitelma. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt kaupunginvaltuuston lausuntoa otsikossa mainitusta asiasta. Samalla tulisi kaupungin ilmoittaa, osallistuisiko se ja millä määrällä risteyksien ja liittymien sekä tiejärjestelyjen rakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin tai korvauksiin. Kaupungin tulisi myös sitoutua rakennussuunnitelman ja asemakaavan mahdolliseen muuttamiseen laadittujen suunnitelmien mukaisesti sekä antaa lausunto ehdotuksesta, joka

koski oikeutta saada liittyä valtatiehen vain suunnitelmassa ehdotetuissa paikoissa ja tavalla sekä ehdotuksesta, joka koski entisen syrjään jäävän maantien muuttamista paikallistieksi uuden valtatieen paalulta 74 + 15 Silvolasta radioaseman tienhaaraan Keimolassa. Yleisten töiden lautakunnalla ei ollut ollut huomauttamista suunnitelmassa mainitun yksityistien siirrosta, jonka korvauksiin kaupungin ei lautakunnan mielestä ollut syytä osallistua. Esitetyn suunnitelman yhteydessä ei lautakunnan käsityksen mukaan voitu tehdä päätöksiä, jotka muuttaisivat kaupungin alueella olevien teiden luonnetta. Paikallisteitä koskeva asia olisi käsiteltävä erillisenä sen esityksen pohjalta, jonka kaupunki kertomusvuoden aikana aikoi tehdä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Kiinteistölautakunta oli yhtynyt yleisten töiden lautakunnan kantaan. Tie- ja vesirakennushallitukselle annettavassa lausunnossaan kaupunginvaltuusto päätti ilmoittaa yhtyvänsä em. lausuntoihin sekä ilmoittaa samalla, ettei kaupunki osallistuisi Kuninkaanmäentien siirrosta aiheutuviin kustannuksiin (9. 9. 575 §).

Jalkakäytävien rakentamista Helsingin-Turun valtatieen varteen kaupungin rajalta Mäkkylän tasoylikäytävälle koskevasta suunnitelmasta oli tie- ja vesirakennushallitus pyytänyt lausuntoa kaupunginvaltuustolta. Samalla olisi ilmoitettava, osallistuisiko kaupunki ja millä määrällä jalkakäytävien rakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin sekä annettava sitoumus mahdollisen tiesuunnitelman tai asemakaavan muuttamiseksi laaditun tiesuunnitelman mukaisesti. Yleisten töiden lautakunnan mielestä oli jalkakäytävien rakentaminen mainitun tieosuuden vilkkauden vuoksi varsin tarpeellinen. Koska tieosuus kuitenkin sijaitsi toisen kunnan alueella, ei kaupungin ollut lautakunnan mielestä aiheellista osallistua jalkakäytävien rakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin ja korvauksiin. Kiinteistölautakunta oli todennut, ettei kaupunki omistanut maata mainitun tieosuuden kohdalla. Alueen asemakaava ei ollut vahvistettu, mutta asemakaavaluonnokseen oli Turun valtatie pohjoisreunalle merkitty tontteja ja liikenneväylää eristävä puistokaista. Kaistan puitteissa voitaisiin asemakaava sovittaa laaditun tiesuunnitelman mukaisesti. Kaupunginvaltuusto oli tie- ja vesirakennushallitukselle annettavassa lausunnossaan päättänyt ilmoittaa yhtyvänsä em. lautakuntien lausuntoihin (9. 9. 576 §).

Helsingin ohikulkutien rakentamista välillä Vantaa—Häkansböle koskevasta suunnitelmasta oli tie- ja vesirakennushallitus pyytänyt kaupunginvaltuuston lausuntoa, jonka yhteydessä olisi myös ilmoitettava, olisiko kaupunki halukas ja millä määrällä osallistumaan rakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin ja korvauksiin. Samalla olisi annettava sitoumus mahdollisen rakennussuunnitelman tai asemakaavan muuttamiseksi mainitun suunnitelman mukaisesti. Kun maantiet välillä Myllymäki—Helsingin kk ja Helsingin kk—Hakkila oli tarkoitus lakkauttaa ohikulkutien valmistuttua ja muuttaa ne paikallisteiksi, olisi kaupungin annettava lausunto myös mainitusta järjestelystä sekä siitä, joutuisiko jokin tienosa vahvistetun asemakaavan alueelle. Yleisten töiden lautakunta oli puoltanut esitystä, koska ohikulkutie helpottaisi Puistolän pohjoisosien paikallisliikennettä ja myöhemmin helpottaisi kaupungin sisäistä liikennepainetta kaukoliikenteenkin osalta. Teiden rakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin ja yksityisille maa-alueista maksettaviin korvauksiin ei kaupungilla olisi syytä osallistua, koska maanteiden ja tarpeellisten liitosteiden rakentamisesta ja kunnossapidosta aiheutuvat kustannukset oli lain mukaan suoritettava valtion varoista valtion ollessa tienpitäjänä. Kaupunki voisi kuitenkin luo-

vuttaa korvauksetta tieoikeuden ohikulkutietä varten omistamansa maan osalta. Kiinteistölautakunta oli ilmoittanut, että ko. ohikulkutie muodostaa kaupungin alueella yleiskaavas suunnitelman uloimman rengastien ja on se pääpiirteissään otettu esitettyssä muodossa asemakaavaluonnokseen. Lautakunta oli myös puoltanut kaupungin alueella olevien tiealueiden luovuttamista korvauksetta tien rakentamista varten. Lisäksi olisi Puistolan pohjoispuolella pääradan ylittävän sillan suunnitelmaan nähden otettava huomioon yleisten töiden lautakunnan lausunnon mukaisesti mahdollisten lisäraiteiden rakentamiseen ehkä tarvittava lisätila, joka aiheuttaisi suunniteltujen paikallisteiden silta-aukkojen siirtämisen. Kaupunginvaltuusto päätti annettavassa lausunnossaan ilmoittaa yhtyvän kiinteistölautakunnan ja yleisten töiden lautakunnan antamiin lausuntoihin (14. 1. 54 §).

Jorvaksen tieltä Lehtisaaren sillalle ja Otaniemeen johtavan tien parantamista koskeva suunnitelma. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt kaupunginvaltuustolta lausuntoa otsikossa mainitusta asiasta. Yleisten töiden lautakunta oli huomauttanut, että katurakennusosastolla parhaillaan laadittiin Kuusisaarentien rakentamista koskevia suunnitelmia. Penkereen rakentamisen ja sillan sijoituspaikan selvittämiseksi on myös tutkittu Kuusisaaren ja Munkkiniemen välisen salmen pohjan laatua. Vasta mainittujen suunnitelmien valmistumisen jälkeen voidaan antaa selvitys Kuusisaarentien rakentamisen aiheuttamista kustannuksista ja tehdä esitys mahdollisiin toimenpiteisiin ryhtymisestä tien rakentamiseksi. Tie- ja vesirakennushallituksen ehdotukseen nähden Jorvaksen tieltä Lehtisaaren sillalle ja Otaniemeen johtavan tien parantamissuunnitelmista ei lautakunnalla ollut huomauttamista. Kiinteistölautakunta oli puoltanut ko. suunnitelmaa esittäen, että olisi kiirehdyttävä sen aikaansaamista. Kaupunginvaltuusto päätti annettavassa lausunnossa ilmoittaa omasta puolestaan hyväksyvänsä Jorvaksen tieltä Lehtisaaren sillalle ja Otaniemeen johtavan tien parantamista koskevan suunnitelman (25. 3. 260 §).

Kaupungin tärkeimpien liikenneväylien kestopäällystämiseksi olivat vt Londen ym. tehneet aloitteen, jossa ehdotettiin, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin kiireellisesti tutkituttamaan mahdollisuuksia saada kadut asfalttipäällysteisiksi. Yleisten töiden lautakunta oli huomauttanut, että kadun rakentamista ja kunnossapitoa koskevat määräykset sisältyvät asemakaavalakiin ja rakennussääntöön sekä näitä täydentävään rakennusjärjestykseen. Rakennusjärjestyksen mukaan on tontinomistajan hoidettava ja kustannettava kadun kunnossapito tonttinsa kohdalla. Kadun kunnossapitämiseen kuuluu myös jalkakäytävän ja ajoradan päällystäminen kivellä, betonilla tai asfaltilla tai sen pinnan käsitteleminen jollain sitovalla aineella. Kaupunginvaltuuston asiana on määrätä, millä aineella katu on uudelleen päällystettävä. Kaupunginvaltuusto oli v. 1936 hyväksynyt yleisohjelman silloisella asemakaavoitetulla alueella olleiden katujen päällystämisestä. Mainittu päätös on vielä voimassa, joten esim. kivipäällysteisiksi määrätty kadut on niitä uudelleen päällystettäessä varustettava myös kivipäällysteellä. Asian muuttamiseksi olisi kaupunginvaltuuston tehtävä uusi päätös. Kivipäällysteisten katujen epätasaisuus johtui useimmiten niissä suoritetuista vesijohto-, viemäri- ym. kaivauksista, eivätkä kunnossapitovelvolliset olleet korjauttaneet ko. katuja tunnollisesti, koska kivipäällyste epätasaisenaan ei tullut käyttökelvottomaksi. Ulkomailla eri päällysteiden kitkaominaisuuksista suoritettujen tutkimusten perusteella oli todettu, ettei tasainen ja puhdas kivipäällyste jarrutusominaisuuksiltaan ollut asfalttipäällystettä huonompi.

Mikäli kivipäällysteinen katu muutettaisiin asfalttipäällysteiseksi siten, että päällystäminen tapahtuisi vanhojen kivien päälle, oli kustannukset laskettu n. 1 500 mk:ksi ajoradan neliometriä kohti ja n. 2 500 mk:ksi, mikäli vanhat katukivet olisi poistettava ja sen jälkeen tehtävä uusi kantava kerros. Laskelmien mukaan on kaupungissa kivipäällysteisiä ajoratoja n. 500 000 m², josta kaupungin kunnossapidettävää alaa n. $\frac{1}{5}$ ja kustannukset n. 150—250 mmk, kokonaiskustannusten ollessa arviolta n. 750—1 250 mmk. Mikäli muutettaisiin vain eräiden keskustassa olevien tärkeimpien liikenneväylien päällyste, olisi uudistettava pinta-ala n. 150 000 m² ja kustannukset n. 250—400 mmk, josta kaupungin osuudeksi tulisi n. $\frac{1}{4}$. Kun kivipäällysteisten katujen muuttaminen asfalttipäällysteisiksi on varsin laajakantoinen ja suuria kustannuksia vaativa toimenpide, ei työtä voitaisi aloitteentekijäin ehdotuksen mukaisesti suorittaa kiireellisesti, mutta mikäli jotkut kunnossapitovelvolliset haluaisivat katuosuuksiensa kunnostamisen yhteydessä tällaisen muutoksen suorittaa, voisi kaupunginvaltuusto määrätyin edellytyksin päättää katuosuuden päällystyksen muuttamisesta. Kiinteistölautakunta oli todennut, ettei uusia katuja enää rakennettu kivipäällysteisiksi ja samalla huomauttanut, että asfalttipäällyste huomattavasti vaimensi liikenteen aiheuttamaa melua. Muuten lautakunta oli yhtynyt yleisten töiden lautakunnan esittämään kantaan. Myöskin maistraatti oli periaatteessa yhtynyt yleisten töiden lautakunnan lausuntoon, mutta huomauttanut samalla, että kaupungin osuus kustannuksista muodostuisi uuden rakennuslain (v:n 1958 kunn. as. kok. n:o 110) 78 §:n 2 momentin, 86 §:n 2 momentin ja 148 §:n 3 momentin mukaan huomattavasti suuremmaksi kuin mitä yleisten töiden lautakunta oli arvioinut. Kaupunginhallituksen mielestä olisi tavoitteena pidettävä kivipäällysteen muuttamista asfalttipäällysteeksi, koska tämä mm. melua vaimentavana olisi sopivampi kuin edellinen. Voimassa olevan lainsäädännön puitteissa ei tontinomistajia voitu kuitenkaan pakottaa vaihtamaan kivipäällystettä asfalttipäällysteeksi ja mainitun muutoksen suorittaminen yksinomaan kaupungin kustannuksella rasittaisi kohtuuttomasti kaupungin taloutta. Näin ollen kaupunginhallitus ei katsonut mahdolliseksi esittää kaupunginvaltuustolle uuden yleispäätöksen tekemistä, koska päätös voisi olla ristiriidassa kadun sekä muiden yleisten paikkojen kunnossapidosta suunnitteilla olevan lain määräysten kanssa. Yleisten töiden lautakuntaa kehoitettaisiin kuitenkin tutkimaan kysymystä säädettävän uuden kunnossapitolain puitteissa. Tutkimusten jälkeen olisi kaupunginhallitukselle tehtävä esitys sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymisestä, että entiset kivipäällysteiset kadut, kun ne olisivat kuluneet huonokuntoisiksi, muutettaisiin asfalttipäällysteisiksi ilman että siitä aiheutuisi kaupungille tarpeettomia kustannuksia. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi (25. 2. 175 §).

Kaupungin katujen saattamisesta parempaan kuntoon olivat vt Juthas ym. tehneet 17. 6. aloitteen, jossa he olivat huomauttaneet viranomaisen ja valtuutettujen viime vuosina kiinnittäneen katuihin huomiota vain liikenneäkökohtia silmällä pitäen ja unohtaneet jalankulkijat ja heidän käyttämiensä katujen kunnon. Edelleen aloitteentekijät olivat ehdottaneet, että kaupunginhallituksen tehtäväksi annettaisiin kiireellisesti päättää kaupungin katujen katselmuksesta, niin että ainakin pahimmat kuopat tulisivat korjattua ennen kertomusvuoden talvea. Kaupunginhallituksen tulisi myös valvoa, että sekä kaupungin omat että yksityisten kiinteistönomistajien katuosuudet vähitellen kunnostettaisiin. Edellä olevan johdosta oli

maistraatti viitannut v. 1952 (kunn. as. kok. n:o 42) vahvistettuun rakennusjärjestyksen 82 §:ään, jonka mukaan yhden maistraatin jäsenen yhdessä rakennustarkastajan ja rakennusviraston edustajan kanssa oli vuosittain ennen 15. 5. toimitettava mm. katujen ja yleisten paikkojen katselmus niiden kunnan selville saamiseksi. Katselmuksesta pidetty pöytäkirja oli ennen 1. 6. jätettävä maistraatille, joka kirjallisesti ilmoitti kunnossapitovelvollisille mahdollisista muistutuksista. Määräajan kulluttua pidettiin jälkikatselmus, jonka jälkeen maistraatti, asianomaisia kuultuaan, velvoitti sakon uhalla suorittamaan määräajassa ne korjaukset, joita ei ollut suoritettu ensimmäisen kehotuksen jälkeen. Myöskin poliisi voi kehottaa kunnossapitovelvollisia korjaamaan kaduissa havaitsemansa liikenteelle vaaralliset viat. V. 1958 oli maistraatti suoritettujen katselmusten jälkeen antanut 142 korjausmääräystä ja kertomusvuonna yksityisille kunnossapitovelvollisille 107 ja kaupungille 68 korjausmääräystä. Poliisin vastaavasti antamat korjauskehotukset olivat olleet 4 588 ja 3 095. Yleensä suoritettiin korjaukset määrättyssä ajassa, mutta esim. asuntoosakeyhtiöille oli ollut annettava pidennystä korjausten suorittamiseen, koska niillä ei ollut talousarviossaan varattuna korjauksiin tarvittavaa määrärahaa. Huolimatta korjauskehotuksista eivät kaupungin kadut kuitenkaan olleet moitteettomassa kunnossa, mikä aiheutui yhä kasvavasta raskaasta liikenteestä sekä kaduissa eri tarkoituksia varten suoritettavista kaivuutöistä. Yleisten töiden lautakunta oli huomauttanut, että rakennusviraston velvollisuus oli valvoa vain kaupungin kunnossapidettäviä katuja ja oli viraston edustaja suoritettavissa katselmuksissa mukana vain teknillisenä asiantuntijana. Koska poliisilaitos jatkuvasti valvoi katujen kuntoa, ei lautakunta pitänyt tarpeellisenä ylimääräisen katselmuksen pitämistä. Sairaala-lautakunta oli huomauttanut, että suurin osa kadulla sattuneista tapaturmista tapahtui talvella, jolloin katujen liukkaus eikä niiden epätasaisuus oli syynä kaatumisiin. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (17. 6. 515 §, 18. 11. 780 §).

Pakilan alueen uusien katujen, viemärien ja vesijohtojen rakentamiseksi tarvittavan määrärahan merkitsemisestä talousarvioon olivat vt Pettinen ym. tehneet 17. 6. aloitteen, jossa oli huomautettu, että kaupunki pyrkiessään helpottamaan sotien jälkeen asunto- ym. tonteista vallinnutta suurta puutetta, oli yleensä laadittanut asemakaavoja vain omassa omistuksessaan oleville alueille, jolloin yksityisten omistamat alueet olivat jääneet vähemmälle huomiolle. Pakilan alue oli eräs tällaisista alueista, jolta kauan oli puuttunut asemakaava sekä riittävän tiheä katu-, viemäri- ja vesijohtoverkosto. Kun asemakaavasuunnitelmat kuitenkin alkoivat olla viimeistelyvaiheessa, voitaisiin ko. katujen, viemärien ja vesijohtojen rakentaminen aloittaa ensi tilassa. V:n 1960 ja muiden lähivuosien talousarvioehdotukseen olisi sisällytettävä mainittua rakentamista varten tarvittavat määrärahat. Aloitteentekijät olivat myös ehdottaneet, että Pakilan alueen kuntoonpanotyöt sisällytettäisiin kaupungin työttömyystöihin jo kertomusvuoden syksystä lähtien. Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan on varsinaisen Pakilan alueelle suunniteltu asuntokatuja n. 400 000 m² ja viemäreitä yli 30 000 m. Alueen katutöiden on arvioitu maksavan n. 1 000 mmk ja viemäritöiden, kokoojaviemäreitä lukuun ottamatta, n. 400—500 mmk. Paitsi rakennuslain mukaisiin töihin myönnettävillä määrärahoilla tultaisiin Pakilan katu- ja viemäritöitä soveltuvin osin ja tarpeen mukaan suorittamaan myös työttömyystöinä. Kuitenkin oli otettava huomioon, ettei Pakilaa voitu asettaa ko.

1. Kaupunginvaltuusto

töihin nähden erikoisasemaan, koska kaupungilla oli muitakin vastaavanlaisia alueita kunnostettavana. Kiinteistölautakunta oli huomauttanut, että liikenteen ja viemäröintimahdollisuuksien järjestely sekä maanomistussuhteet olivat vaikeuttaneet Pakilan asemakaavan laatimista. Asemakaavaehdotus alustavine viemäroimissuunnitelmineen on kuitenkin tarkoitus saada valmiiksi kertomusvuoden syys-lokakuun vaihteessa. Pakilan asemakaavaehdotuksen mukainen alue käsittää n. 307 ha, josta asuntotontteja n. 216.5 ha ja katuja, toreja sekä pieniä puistikoita n. 19 ha. Mikäli kustannuksiin sisällytetään vesi- ja kokoojajohdot, puhdistuslaitos sekä pumppu-asetat ja huomioidaan alueen vesiteknillisesti vaikea maasto ja jakaantuminen useampiin viemäripiireihin, nousevat kokonaiskustannukset n. 1 200 m²:n suuruisen tontin osalta lähes 1 mmk:aan, josta tontinomistajan olisi rakennuslain mukaan korvattava suurin osa 10 v:n kuluessa, mikäli tontti olisi pääasiallisesti rakennettu asemakaavan mukaisesti tai sille katsotaan koituvan hyötyä kadusta ja viemäristä. Lopuksi lautakunta oli todennut, että sen jälkeen kun asemakaavan ja rakennuslain edellyttämä korvaustaksa olisi vahvistettu, voitaisiin aloitteen toteuttamiseen suhtautua myönteisesti, vaikka kustannukset tonttia kohden voisivatkin nousta korkeiksi. Esikaupunkialueiden katujen, viemäreiden ja vesijohtojen rakentamista varten tultaisiin kaupunginhallituksen ilmoituksen mukaan vastaisuudessa varaan määrärahoja kaupungin taloudellisen tilanteen sallimassa määrässä. Ko. töitä oli tarkoitus suorittaa myös työttömyystöinä. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (17. 6. 510 §, 4. 11. 746 §).

Ajotien rakentamisoikeus. Asunto Oy. Haagantorin 2-nimiselle yhtiölle myönnettiin oikeus rakentaa korttelin n:o 29019 tonttiin n:o 2 rajoittuvan puistoalueen kautta tontin rajan suuntainen Haagantorilta tontin piha-alueelle johtava ajotie ja pitämään sitä paikoillaan 50 v:n ajan 150 000 mk:n kertakaikkista korvausta vastaan seuraavilla ehdoilla:

puistoalueelle tuleva tie on rakennettava rakennusviraston hyväksymällä tavalla ja valvonnassa;

anoja vastaa kaikesta haitasta tai vahingosta, mitä tien rakentamisesta tai sijainnista saattaa aiheutua kaupungille tai kolmannelle henkilölle;

puistoalueella sijaitsevan tien kunnossapito kuuluu anojalle, mutta on kaupungilla oikeus käyttää sitä sekä suorittaa siinä kaivauksia, mikäli se kaupungin viemärin hoidon takia olisi tarpeellista (14. 1. 39 §).

Oulunkylän kokoojaviemäreitä koskevan suunnitelman vahvistaminen. Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa Oulunkylän asuntoalueen kokoojaviemäreitä koskevan suunnitelman katurakennusosaston piirustusten n:o 9112, 9118, 9119 ja 9050 mukaisesti sekä Malmin-Vanhankaupunginlahden kokoojaviemäriä koskevan suunnitelman piirustusten n:o 8995 ja 9011 mukaisesti (15. 4. 295 §).

Etelä-Haagan itäosan viemäroimissuunnitelma päätettiin vahvistaa katurakennusosaston piirustusten n:o 7963, 8253, 8311, 8312, 8321, 8377, 8378, 8444, 8447, 8451, 8452, 8456, 8477, 8504, 8575, 8724, 8737, 8738, 8764, 8771, 8783, 8786, 8794, 8799, 8800, 9028, 9031, 9034, 9035, 9038, 9040, 9046, 9051, 9069, 9086, 9087, 9116, 9178 ja 9185 mukaisesti (15. 4. 294 §).

Etelä-Haagan lounaisosan viemäroimissuunnitelma päätettiin vahvistaa katurakennusosaston piirustusten n:o 8777, 8829, 8830, 8834, 8836, 9072, 9104, 9138, 9183, 9198, 9199 ja 9200 mukaisesti (20. 5. 394 §).

Etelä-Haagan erään osan viemärien rakennuskustannusten osittelusta oli kaupunginvaltuusto tehnyt päätöksensä 26. 2. 1958 (ks. s. 86) ja alistanut päätöksen sisäasiainministeriön vahvistettavaksi. Kun 1. 7. voimaan tulleen rakennuslain mukaan viemärikustannusten vahvistaminen kuului kaupungin toimivaltaan, oli ministeriö 2. 9. tekemällään päätöksellä jättänyt vahvistamatta kaupunginvaltuuston em. päätöksen (7. 10. 648 §).

Lauttasaaren asuntoalueen eräiden katujen ja viemärien korvauskustannusten käsitlemiseksi sekä Lauttasaaren teollisuusalueen katujen ja viemärien luovuttamiseksi yleiseen käyttöön oli vt Katajavuori tehnyt aloitteen, jossa ehdotettiin, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin käsittelemään Lauttasaaren viiden asuntoalueella olevan vyöhykkeen katujen ja viemärien korvauskustannukset uuden rakennuslain mukaisesti ja että kaupunginhallitus ryhtyisi kiireellisiin toimenpiteisiin Lauttasaaren teollisuusalueen katujen ja viemärien luovuttamiseksi yleiseen käyttöön ennen uuden rakennuslain voimaan astumista, mikäli se katsottaisiin teollisuusalueelle edullisemmaksi. Yleisten töiden lautakunta oli lausunnossaan viitannut rakennuslain 148 §:n 2 momenttiin (v:n 1958 kunn. as. kok. n:o 110), jossa määriteltiin tontinomistajan suoritettava korvaus kadun ja viemärin rakennuskustannuksista. Tontinomistajan velvollisuus suorittaa ko. korvausta oli ratkaistava asemakaavalain mukaan, milloin sisäasiainministeriö oli ennen tämän lain voimaantuloa päätöksellä, joka saa lainvoiman, vahvistanut tontinomistajan korvausvelvollisuutta koskevan päätöksen ja ministeriön päätöksessä tarkoitetut kadut oli ennen tämän lain voimaantuloa luovutettu yleiseen käyttöön tai ministeriön päätöksessä tarkoitetut viemärit rakennettu. Säännöksen mukaan oli sisäasiainministeriön päätöksessä tarkoitettujen tontinomistajien korvausvelvollisuus käsiteltävä yhtenä kokonaisuutena arvosteltaessa, minkä lain mukaan tontinomistajan korvausvelvollisuus on ratkaistava. Mikäli siis yksikin ko. kaduista olisi rakentamatta ja luovuttamatta yleiseen käyttöön, olisi mainitun tulkinnan mukaan kaikkien asianomaisten tontinomistajien rakentamiskustannuksia koskeva korvausvelvollisuus ratkaistava rakennuslain mukaan, vaikka muut edellytykset asian ratkaisemiseksi asemakaavalain mukaan olisivatkin olemassa. Vaikka Lauttasaaren katujen ja viemärien rakennuskustannusten osittelu oli saanut lainvoiman korkeimman hallinto-oikeuden 3. 11. 1958 tekemällä päätöksellä, ei Lauttasaaren teollisuusalueen tontinomistajiin todennäköisesti ollut mahdollista soveltaa asemakaavalain mukaisia korvausvelvollisuussäännöksiä, ellei kaikkia Lauttasaaren katuja luovutettaisi yleiseen käyttöön ja viemäreitä rakennettaisi valmiiksi ennen 1. 7., jolloin uusi rakennuslaki astuisi voimaan. Mikäli näin kuitenkin tehtäisiin, olisi kaikkien Lauttasaaren tontinomistajien korvausvelvollisuuteen nähden sovellettava asemakaavalain säännöksiä. Kun kaupunki ei vielä ollut tullut rakennusvelvolliseksi useiden kadun- ja viemärirosien suhteen ja kun se oli voinut täyttää ko. velvollisuuttaan vain tarkoitukseen myönnettyjen määrärahojen puitteissa, ei ollut mitään mahdollisuutta rakentaa valmiiksi Lauttasaaren tai sen teollisuusalueen katuja ja viemäreitä 1. 7. 1959 mennessä. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnon riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (25. 3. 265 §, 17. 6. 507 §).

Puistolan varastoalueen viemärisuunnitelma päätettiin vahvistaa katurakennusosaston piirustusten n:o 9124—9135 mukaisesti sekä Puistolan kokoojaviemäri katurakennusosaston piirustusten n:o 8822, 9136 ja 9137 mukaisesti (11. 2. 131 §).

Kulosaaren keskiosan viemärisuunnitelma vahvistettiin katurakennusosaston pii-

1. Kaupunginvaltuusto

rustusten n:o 9019, 9022, 9027, 9036, 9049, 9091, 9093, 9122, 9141, 9154, 9170, 9174, 9204, 9205, 9209 mukaisesti (20. 5. 395 §).

46. kaupunginosan Pitäjänkujan alueen viemärien rakennuskustannusten osittelun vahvistaminen. Merkittiin tiedoksi, että sisäasiainministeriö oli 10. 12. 1958 vahvistanut kaupunginvaltuuston 5. 11. 1958 (ks. s. 86) ko. asiasta tekemän päätöksen (14. 1. 22 §).

Kunnalliskodintien viemäroiminen ja päällystäminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1957 talousarvion tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokkaan merkitystä Etelä-Kaarelan kerrostaloalueen viemärointiä varten varatun osamäärärahan säästyneestä 15 mmk:n erästä 6 mmk talousarvion perusteluista poiketen Kunnalliskodintien viemäroimiseen sekä saman vuoden ko. pääluokkaan Limingantien rakentamiseen varatusta osamäärärahasta säästyneestä 7 mmk:n erästä 6 mmk talousarvion perusteluista poiketen Kunnalliskodintien tasoittamista ja päällystämistä varten (9. 9. 584 §).

Kulosaarella olevan Purjehtijankujan jätevedenpumppaamon ja siihen liittyvien viemärien rakentamista varten kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1956 talousarvion em. pääluokan lukuun Viemärit nimikkeelle Uusia viemäreitä, kaupunginhallituksen määräyksen mukaan sadevesiviemärien rakentamiseen Sörnäisten rantatiehen varatusta määrärahasta 5.8 mmk ja Herttoniemen läntisen asuntoalueen pohjoisosan viemärin rakentamiseen varatusta määrärahasta 5 mmk (29. 4. 339 §).

Kyläsaaren jätevedenpuhdistamo. Kaupunginvaltuusto päätti, ettei kaupungin toimesta ryhdytä toimenpiteisiin korvauksen saamiseksi Viljo Tallgrenin kuolinpesältä ja Pauli Boströmiltä Kyläsaaren jätevedenpuhdistamossa 24. 1. 1958 tapahtuneesta räjähdyksestä ja tulipalosta kaupungille aiheutuneiden vahinkojen johdosta (4. 11. 733 §).

Talin roskienlahottamo. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä talorakennusosaston laatimat Talin roskienlahottamon muutospiirustukset n:o 536/6—9 sekä oikeuttaa yleisten töiden lautakunnan käyttämään v:n 1956 talousarvion tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokan lukuun Viemärit Talin likaveden puhdistuslaitosta varten varatusta siirtomäärärahasta 17.2 mmk Talin roskienlahottamon rakentamiseen (29. 4. 337 §).

Toukolan konekorjaamo. Yleisten töiden lautakunta oli ehdottanut merkittäväksi kertomusvuoden talousarvioehdotukseen 45 mmk Toukolan konekorjaamon konesuojarakennuksen rakentamista varten. Määräraha oli kuitenkin poistettu ehdotuksesta, koska oli näyttänyt todennäköiseltä, että valtiolta saataisiin työllisyyslaina eräitä talorakennustöitä varten. Ministeriö oli kuitenkin myöhemmin hylännyt anomuksen työllisyyslainan saamisesta mm. mainitun rakennuksen rakentamiseen. Kun aikaisemmin rakennettu konevaja oli lisääntyneen koneiston vuoksi käynyt pieneksi tarvittiin suunniteltu konesuojarakennus mainitun konevajan lisäksi. Lisäksi jouduttaisiin konekorjaamon lisärakennusten rakennustöissä olevat n. 70 työntekijää sanomaan irti, ellei konesuojarakennuksen rakennustyötä saataisi käyntiin. Kaupunginhallitus oli hyväksynyt rakennuksen pääpiirustukset 29. 1. Kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan ylittämään tuloa tuottamattomien pääomamenojen pääluokkaan merkittyjä Toukolan konekorjaamon lisärakennusmäärärahoja enintään 45.45 mmk:lla konesuojarakennuksen rakentamista varten.

Edelleen kaupunginvaltuusto oikeutti yleisten töiden lautakunnan ylittämään em. määrärahoja enintään 18 mmk:lla konekorjaamon lisärakennuksen ja vanhan osan muutostöiden loppuun suorittamista varten (11. 3. 210 §, 20. 5. 401 §).

Seuraavat aloitteet päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi: vt Hakulisen ym. aloite suojateiden päällystämiseksi asfaltilla (18. 11. 784 §);

vt Uotisen ym. aloite suolan käytön rajoittamiseksi katujen talvikunnossapidossa (11. 3. 231 §);

vt Katajavuoren ym. aloite määrärahan varaamiseksi lähivuosien talousarvioihin Marjaniemen katu-, vesi-, viemäri- ja sähkörakennustöitä varten (9. 9. 595 §).

11. Liikennettä koskevat asiat

Ratojen ja ilmajohdojen korjaaminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että v:n 1957 talousarvion tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan luvun Liikennelaitos tilille Radat ja ilmajohdot, radan rakentamista varten Munkkiniemen sillalta Huopalahden-tietä Lapinmäentien risteykseen merkitystä 65 mmk:n siirtomäärärahasta saatiin talousarvion perusteluista poiketen käyttää kertomusvuonna 30 mmk ratojen ja ilmajohdojen peruskorjauksiin (15. 4. 300 §).

Liikennelaitoksen alennuslippujen aiheuttaman tappion peittämiseksi, joka oli aiheutunut siitä, että koululaisten ja invalidien lukumäärä oli noussut ja useita oppikouluja oli siirretty esikaupunkeihin, kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaupunginhallituksen ylittämään opetustoimen pääluokkaan tarkoitusta varten merkittyä määrärahaa enintään 54 mmk:lla (2. 12. 827 §).

Ruskeasuon hallit. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä arkkitehtien Aarne Ervin ja Osmo Solansuun laatimat Ruskeasuon vaunuhallien ja autokorjaamon I rakennusvaiheen 13. 4. päivätyt piirustukset Y 135, B 136—B 141, C 142—C 147, D 148 ja D 149 (20. 5. 376 §).

Vielä kaupunginvaltuusto oikeutti liikennelaitoksen lautakunnan käyttämään tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan luvun Liikennelaitos tilille Rakennukset Ruskeasuon hallien rakentamista varten merkittyä määrärahaa korttelin n:o 734 tonteille n:o 2 ja 17 rakennettavan liikennelaitoksen henkilökunnan asuinrakennuksen luonnospiirustusten laatimista varten (3. 6. 446 §).

Komitean asettaminen autojen pysäköimiskysymyksen ratkaisemista varten tarpeellisten periaatteiden ja suuntaviivojen selvittämiseksi. Vt v. Frenckell ym. olivat tehneet mainittua asiaa koskevan aloitteen esittäen siinä, että pysäköimistä koskevan ongelman selvittämiseksi kunnan, poliisin ja maistraatin edustajat sekä kaikki paikalliset yksityisautoilijoiden sekä vuokra- ja kuorma-autoilijoiden järjestöt kerääntyisivät pohtimaan ko. kysymyksiä. Myös Helsingin kauppakamarin tulisi olla edustettuna komiteassa. Kiinteistölautakunta oli ilmoittanut, että asemakaavaosastolla tutkittiin pysäköimiskysymystä aloitteessa esitetyillä perusteilla sekä yleiskaavasunnitelmien että keskustan suunnittelun yhteydessä. Osastolla oli myös tutkittu »Pariisin sinisen vyöhykkeen» pysäköimisjärjestelmän soveltuvuutta Helsingin keskustaan. Kun aloitteessa esitetty selvittely kuului asemakaavaosaston varsinaiseen työhön, ei lautakunta pitänyt komitean asettamista tarpeellisena. Kaupunginhallitus oli yhtynyt kiinteistölautakunnan kantaan (15. 4. 306 §).